

Versologie

V sylabotónickém systému je nositelkou metra stopa = skupina hlásek s jedním metrickým přízvukem. Stopa obsahuje vždy *tezi* (těžkou dobu), která má přízvuk, a *arzi* (lehkou dobu), která přízvuk nemá. Lehkých dob může být i více.

– U
láska

– U U
nádobí

U –
a byl

cestupné stopy

vzestupná stopa

Metrický přízvuk

Označení: \acute{X} přízvučná slabika

X nepřízvučná slabika

Někdy se metrický přízvuk zcela shoduje s rytmem řeči:

Hrášek kvete.

$\acute{X}X \quad \acute{X}X$

$- U \quad - U$

DAKTYL

Tvořen třídobými daktylskými stopami, po tezi následují dvě arze: – U U

– U U / – U U / – U U / – U (U) neúplná stopa
Oblaky Země jsou synové tkliví,

– U U / – U U / – U U / – U (U) neúplná stopa
matičku Zemi si krví svou živí.

TROCHEJ

Tvořen dvoudobými trochejskými stopami,
po tezi následuje arze: – U

– U / – U / – U

Byltě jednou jeden

– U / – U / – (U) neúplná stopa

starý dobrý král.

DAKTYLOTROCHEJ

Daktylská stopa v pravidelném uspořádání
střídá trochejskou: – U U – U

– U U / – U / – U U
Zrcátko v zlatém oválu

– U U / – U / – U U
ztrácelo stříbro pomalu.

JAMB

Dvoudobá stopa, po arzi následuje teze: *U –*

*U – / U – / U – / U –
Jak dlouhá noc - jak dlouhá noc -*

*U – / U – / U – / U (-) neúplná stopa
Však delší mně nastává.*

ANAKRUZE - PŘEDRÁŽKA

Slabika či skupina slabik rytmicky nedůrazných,
které jsou předražené před pravidelnou rytmickou řadu.

– **U U/ – U U/ – U U/ –**
... s mečem se křížoval blyskaavý meč,

– **U U/ – U U/ – U**
zezadu po mně se točí

U/ – U U/ – U U/ – U U/ – U
v té uhelné masce dvě pardálí oči.

Césura - mezislovní předěl spadající dovnitř stopy, tj. hranice slova připadá doprostřed stopy.

*U – / U – / U – / U –
Byl pozdní večer - první máj -*

Dierese - hranice mezi slovy se kryje s hranicí stopy.

*d. d. d. d.
– U/ – U/ – U/ – U/ – U
Zřel jsem hvězdu, zřel jsem, Anno, tebe.
I I
césura césura*

Rytmický rozbor a určení metra

Studijní tip: Josef Hrabák, *Úvod do teorie verše*

Zimní krajina

*Jak je asi nyní venku,
kde zněl hovor náš a smích?
Pusto v sadě, na nádvoří,
děsné ticho v alejích!*

*Cesta jako po vymření,
všudy sněhu modrý stín,
mlčí les a mlčí řeka,
mlčí jez a mlčí mlýn.*

Závěr: trochejské metrum

́ X X ́ X X ́ X X ́ X
́ X ́ X X ́ X X ́ Λ
́ X X ́ X X ́ X X ́ X
́ X X ́ X X ́ X X ́ Λ

́ X X ́ X X ́ X X ́ X
́ X X ́ X X ́ X X ́ Λ
́ X X ́ X X ́ X X ́ X
́ X X ́ X X ́ X X ́ Λ

8 1 8 0 8 0 5 0

(7)
— U — U — U — U

Λ - neúplná stopa

František Ladislav Čelakovský

Toman a lesní panna (úryvek)

*Jiskra padla pod koníčkem,
sestra volá za bratříčkem:
„Slyš, Tománku, radu mou,
nedávej se doubravou;
objed' dolem k Svaté hoře,
at' nemám po tobě hoře,
dej se raděj v zápolí,
at' mě srdce neboli.“*

́X X ́X X ́X X ́X
́X X ́X X ́X X ́X
́X X X X ́X X X
́X X X X ́X X X
́X X ́X X ́X X ́X
X ́X X ́X X X ́X
́X X ́X X ́X X X
X X ́X X ́X X X
6 2 5 1 7 0 3 0
(5)

Závěr: trochej

– U – U – U – U

Jaroslav Vrchlický

Jarní romance (úryvek)

*Kam vkročil, zas ten starý led,
zas kroupy, sněhy, mrazy,
i rozpláče se kouzelník
a sám si hlavu srazí.*

*A teplý vánek po poli
zas pohrává si čile,
a z těla kmota - jaký div!
sněženky vzrostly bílé.*

Závěr: jamb

X X X X X X X X
X X X X X X X X
X X X X X X X X
X X X X X X X X

X X X X X X X X
X X X X X X X X
X X X X X X X X
X X X X X X X X

1 7 0 5 1 8 0 2
U - U - U - U -

Jan Skácel

Uspávanka se sněhem a krásnou paní

V ledové sluji
z jinovatky krajku
okolo hrdla krásná paní má

a zpívá šeptem,
zpívá uspávanku
a je to píseň celá stříbrná.

V zavátých úlech
včely střeží med,
ve sněhu zajíc
udělal si jamku,

a spi, můj hochu,
už i medvídek
celý se schoval
do zimního spánku.

V ledové sluji
z jinovatky krajku
okolo hrdla krásná paní má

a zpívá šeptem,
zpívá uspávanku
a celou zem tou písni uspává.

Lyrická báseň je určena ke čtení dětem na dobrou noc, je to uspávanka, tedy ukolébavka, a už svou formální stavbou navozuje dojem klidu a usínání.

Četné dlouhé vokály, polysyndeton (hojně užití a) i zařazení refrénu, to vše vyvolává představu kolébání - klidného opakujícího se pohybu.

První dvě strofy jsou tříveršové, ve variované podobě se jako refrén objevují opět v závěru básně, třetí a čtvrtá strofa mají po čtyřech verších: stavebně je tak báseň rozdělena na dvě části.

Úvodní a závěrečná část se nejvýrazněji přibližuje samotné písni, kterou zpívá krásná paní, jako vystřízená z pohádkového světa (můžeme ji chápat jako personifikovanou zimu, nebo prostě jako půvabnou královnou z pohádek).

Prostřední sloky otevírají prostor do jiného, reálného, světa, ve kterém usíná chlapec, stejně jako spí příroda venku (úly pod sněhem, zajíc v jamce, medvídek, který je možná skutečným zvířetem, možná dětskou hračkou, která svým „spánkem“ má jít dítěti příkladem).

Na začátku krásná paní zpívá tichou stříbrnou píseň. Na konci básně, v posledním, variovaném verši, už touto písni uspává celou zem. Svět reálný a svět pohádkový se tu propojují, skutečnost a sen splývají, kouzelná píseň ovládá i naši zemi. Splývá krása přírodního světa a světa poezie a fantazie.

Leitmotivy básně jsou zachyceny už v jejím názvu: je to spánek a zima. Obojí je evokováno řadou básnických obrazů, vytvářejících přesvědčivou atmosféru. Setkáme se tu s různými aspekty zimy (led, krajka z jinovatky, stříbrná barva, sníh a závěje), které se přirozeně propojují právě s motivy snu a spánku (zima jako období spánku přírody, šepot - tedy ticho, samotná uspávanka). A jak už jsme upozornili, motiv snu má přitom dvojí význam - reálný sen ve spánku a sen jako snění, v němž poetická skutečnost splývá se skutečností životní.